

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา โดยได้กำหนดไว้ในหมวดที่ 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดกรอบความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนาของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณูปะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ของตนเองและอีกประการหนึ่งคือ มีความเป็นอิสระในการบริหารการกำหนดคนนโยบาย การจัดบริการสาธารณูปะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ (เสธยร ชนยศเมธี. 2552 : 1-2)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานพื้นฐานในท้องถิ่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีภารกิจในการที่จะต้องจัดบริการสาธารณูปะที่จำเป็นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่มีหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 283 ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไป ในการคุ้มครองและจัดทำบริการสาธารณูปะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดคนนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณูปะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย ด้วยการกำกับดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 282 ซึ่งระบุว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำท่าที่จำเป็น และมีหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อประโยชน์

ของประเทศไทยเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาธารณะคัญแห่งหลักการปกครองตามเจตนาณณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือที่นอกเหนือจากกฎหมายบัญญัติไว้ได้” และที่สำคัญที่ต้องการถือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 287 ที่กำหนดว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวไว้ด้วย (โภวิทย์ พวงงาม. 2550 : 153-155)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ได้มีบทบาทอำนวยหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมิใช่เพียงมีหน้าที่ในการบริการสาธารณูปัพัฒนาแก่ประชาชนในพื้นที่เท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทหน้าที่รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร และการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น อีกด้วย จุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดการกิจ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีพิสัยทางที่สอดคล้องและประสานสนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหาและความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวจ้ำ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 เป็นองค์กรที่ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกับการปกครองตนเอง และการมีส่วนร่วมในการบริหารงานในท้องถิ่นและดำเนินงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดในการรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และการดำเนินการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนับว่าเป็นปัจจัยและเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้การจัดการบริการสาธารณูปัพัฒนากับปัญหาและความต้องการของประชาชน อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วยความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(6) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนใน

การพัฒนาท้องถิ่น และต้องเป็นไป เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งกฎหมายดังกล่าววนี้ได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มอย่างที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนได้มี ส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในการจัดการบริการสาธารณสุข ฉันจะทำให้เกิดความรู้สึกความเป็น เจ้าของเกิดความรักความห่วงเห็น ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่เป็นประโยชน์ ต่อประชาชน (มนัส สุวรรณ, เอกอัม สายจันทร์ และ ไพรสิรุ พานิชย์กุล. 2546 : 4)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ศึกษาจึงมี ความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นของ องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้วง อำเภอทางตอน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้รับถ่ายโอนภารกิจ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัด ระบบบุญชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จาริตระเพลน และภูมิปัญญาท้องถิ่น และ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นของประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้าน ที่มีขนาดแตกต่างกัน ตลอดจนการศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนในการจัดบริการ สาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้วง ว่าควรทำอย่างไร จึงจะเหมาะสม องค์ความรู้ที่ได้จะทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้วง ได้รับทราบถึงความคิดเห็นของ ประชาชน ซึ่งจะทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้วงสามารถจัดบริการสาธารณสุข ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและตรงตามความต้องการของประชาชน ทำให้ประชาชนได้รับ ประโยชน์จากการจัดบริการสาธารณสุขนั้นอย่างแท้จริง

คำนำมายศึกษา

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กร บริหารส่วนตำบลหัวจั้วงในระดับใด
2. ขนาดของหมู่บ้านที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ใน การจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้วง ไร

3. ประชาชนในตำบลหัวจั่วมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุขท้องถิ่น
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั่วอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์การศึกษา

- เพื่อศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภออยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
- เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุข
ท้องถิ่น ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภออยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตาม
ชนิดหมู่บ้าน
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภออยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการศึกษา

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดบริการ
สาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภออยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มุ่งที่จะศึกษาในประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
การจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภออยางตลาด จังหวัด
กาฬสินธุ์ โดยทำการกำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. เมื่อท่า

การจัดบริการสาธารณสุขใน 6 ด้าน ได้แก่

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ด้านวางแผนส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบ และการท่องเที่ยว

1.5 ด้านการบริหาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรม ปรัชญา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ประชากร

ประชากรในการศึกษาด้านคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้ว อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาด้านคว้า

3.1 ตัวแปรต้น คือ ขนาดของหมู่บ้าน ได้แก่

3.1.1 หมู่บ้านขนาดเล็ก (จำนวนประชากรน้อยกว่า 500 คน)

3.1.2 หมู่บ้านขนาดกลาง (จำนวนประชากร 500 คน – 1,000 คน)

3.1.3 หมู่บ้านขนาดใหญ่ (จำนวนประชากรมากกว่า 1,000 คน)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุขท้องถิ่น จำแนกเป็น 6 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3.2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

3.2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

3.2.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบ และการท่องเที่ยว

3.2.5 ด้านการบริหาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรม ปรัชญา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาด้านคว้า

ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2554 – 30 กันยายน 2554

ประโยชน์ของการศึกษา

1. ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวจั้ว อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ได้รับทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริการสาธารณสุขและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรบริหารส่วนตำบล

2. เป็นข้อมูลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภอทางตอนซึ่งหวัดกาฬสินธุ์และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการบริการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการบริหารงาน และการบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) ร่วมปฏิบัติงาน (Implementation) ร่วมติดตามประเมินผล (Evaluation) และมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) จากกิจการสาธารณสุขที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำขึ้น

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอายุ 18 บริบูรณ์ที่มีสิทธิในการเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภอทางตอนซึ่งหวัดกาฬสินธุ์

3. การบริการสาธารณสุขท้องถิ่น หมายถึง กิจการที่อยู่ในความอำนวยการหรือในความควบคุมขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวจั่ว อำเภอทางตอนซึ่งหวัดกาฬสินธุ์ที่จัดทำขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณสุขออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน การจัดเตรียมน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร การจัดให้มีหรือบำรุงรักษาไฟฟ้าและแสงสว่าง และงานวิศวกรรมจราจร

3.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ได้แก่ การส่งเสริมการพัฒนาสตรี การพัฒนาเด็กและเยาวชน การส่งเสริมการพัฒนาผู้สูงอายุ การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพคนพิการ ให้สามารถพึ่งตนเองได้ การส่งเคราะห์ผู้ป่วยโรคเอดส์ และการสาธารณสุขมูลฐาน

3.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ได้แก่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการแก้ไขและป้องกันปัญหาอาเสพติด

3.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบ และการท่องเที่ยว ได้แก่ งานส่งเสริมการท่องเที่ยว และการส่งเสริมประชาชนให้มีการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

3.5 ด้านการบริหาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขยะและการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม อารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การอนุรักษ์ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งขึ้นตั้งตาม พระราชบัญญัติสภาพัฒนาและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ในที่นี้คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหัวจ้ำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

5. ขนาดหมู่บ้าน หมายถึง การแบ่งหมู่บ้านตามจำนวนประชากรทั้งหมดที่ได้จาก ทะเบียนรายภูร์ โดยมีเกณฑ์ในการแบ่งตามโครงการพัฒนาสังคมฯ ของหมู่บ้าน/ ชุมชน (SML) คือ หมู่บ้านขนาดเล็ก (S) ได้แก่ หมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรน้อยกว่า 500 คน หมู่บ้านขนาดกลาง (M) ได้แก่ หมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรระหว่าง 500 – 1,000 คน และ หมู่บ้านขนาดใหญ่ (L) ได้แก่ หมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรมากกว่า 1,000 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY